

Een Nederlandse schilder in Frankrijk

Vincent van Gogh

LANG GELEDEN LEEFDE er in ons land een schilder die Vincent van Gogh heette. Hij woonde in een boerendorp op het platteland. Vincent schilderde vaak buiten, in de openlucht. Meestal werden het schilderijen van boeren die aan het werk waren: een boer die ploegt, een boer die zaait, een boer die maait, een boer die oogst. Soms kwam hij ook bij de boeren thuis, dan maakte hij schilderijen van boeren die aan tafel zaten. Omdat het maar arme boeren waren, aten die boeren elke dag hetzelfde: aardappelen. Met hun vork prikten ze de aardappelen zo uit de pan. Ze dronken er sterke koffie bij. Erg vrolijk waren die schilderijen niet. Op een dag kreeg Vincent een brief van zijn broer Theo.

*Beste Vincent,
Ik ga verhuizen naar Parijs. Ik heb werk gevonden in een kunstwinkel. Daar verkopen ze schilderijen. Heb je misschien zin om ook naar Frankrijk te komen?*

Vincent pakte zijn spullen in en ging met de trein naar Parijs. Toen hij daar aankwam, vroeg hij aan zijn broer: 'Zeg, Theo, kun je in die winkel misschien ook mijn schilderijen verkopen?' 'Dat denk ik niet,' zei Theo. 'Jouw schilderijen zijn

zo donker en somber. Daar houden de mensen niet van.'

'Wat moet ik dan doen?'

'Schilder eens iets vrolijks, zoals het blauw van de lucht, of het geel van de zon.'

Vincent bleef niet lang in Parijs. Hij pakte zijn spullen weer in en nam de trein naar het zuiden van Frankrijk. 'Want daar is de lucht altijd blauw en daar schijnt elke dag de zon,' zei hij.

In het stadje Arles huurde hij een kamer boven een café. Vroeg in de ochtend ging hij met zijn verfspullen en zijn schildersezel de heuvels in.

Hij schilderde de bloemen op het veld.

Aan zijn broer in Parijs schreef Vincent:

*Beste Theo,
Vandaag heb ik bloemen geschilderd. Ik moet erg aan de nieuwe kleuren wennen. Ik heb veel geel gebruikt, en roze, felgroen, lichtblauw, paars, oranje en rood. Het is wel vervelend dat mijn geld op is. Kun jij misschien wat sturen?*

Vincent hoefde niet lang te wachten op antwoord. Postbode Roulin bracht hem een envelop met daarin een kaartje en een paar briefjes van tien frank.

Een week later schreef Vincent aan zijn broer:

*Beste Theo,
Bedankt voor het geld. Ik heb meteen nieuwe verf
gekocht. Vandaag ga ik bomen schilderen. De pijn-*

*bomen zijn groen, de olijfbomen grijs. En de hemel is
hardblauw met een schitterende zon. Binnenkort zal
ik je een paar schilderijen toesturen. Misschien kun
je ze verkopen in je kunstwinkel. Het geld is alweer
bijna op.*

Het antwoord kwam snel. Theo stuurde zijn broer een envelop met twee briefjes van vijftig frank. Weer een week later schreef Vincent aan zijn broer:

*Beste Theo,
Bedankt voor het geld. Je zult heel tevreden zijn over mijn werk. Ik gebruik nu zonnige kleuren: hemelsblauw en helderrood. Ik heb een vrolijk schilderij gemaakt van een ophaalbrug. Over de brug rijdt een gele koets. De grond is oranje, het gras is groen en de hemel en het water zijn blauw. Ik ben van plan om ook mensen te gaan schilderen. Maar ik weet nog niet wie.*

Postbode Roulin bracht Theo's antwoord. Het was weer een brief met geld erin. Vincent was blij met de vriendelijke woorden van zijn broer. Gelukkig had Theo er nu alle vertrouwen in dat de schilderijen snel werden verkocht. Na een lange dag schilderen bestelde Vincent in het café een warme maaltijd met een glaasje rode wijn. Daarna schreef hij een lange brief aan zijn broer:

*Beste Theo,
Bedankt voor het geld. Ik ben blij dat je mijn werk mooi vindt. Ik zal extra hard werken om nog veel meer van die schilderijen te maken. Weet je wat zo leuk is? Je brief werd gebracht door postbode Roulin. Hij heeft een grappige kop, met een prachtige baard. De postbode zei: 'U bent toch meneer Vincent, de schilder uit Nederland?' Ik zei: 'Ja, dat ben ik.' En hij gaf me je brief. Toen vroeg ik hem: 'Zou u het goed vinden als ik een schilderij van u zou maken? En weet je wat hij zei? Hij zei: 'Je mag mijn hele familie schilderen.' Nu maak*

ik portretten van postbode Roulin en zijn vrouw en kinderen. Maar ik doe het niet op de gewone manier. Ik schilder anders dan alle andere schilders. Met mijn kwast maak ik kleurige stippen op het doek. Het hoeft allemaal niet zo keurig netjes van mij. Ik word er zelf heel blij van. Ik ben wel bang dat veel mensen het slordig zullen vinden. Maar daar trekken wij ons niets van aan, hè broer?

Vincent van Gogh schilderde en schilderde. Niemand kocht ook maar één schilderij van hem. Daarom gaf hij af en toe maar een schilderij weg. Ook postbode Roulin gaf hij een paar mooie portretten.

'Wat kun je dat toch goed,' zei postbode Roulin. En hij wees naar een schilderij met gele zonnebloemen. 'Vanuit de verte zie je dat het zonnebloemen zijn, maar als je van dichtbij kijkt, kun je zien hoe je het hebt gemaakt, met allemaal kleine likjes verf. Ik zie gele en oranje likjes, maar ook groene, blauwe, rode en paarse.'

'Dat heb je goed gezien,' zei Vincent trots. 'Zullen we samen op het terras een wijntje gaan drinken?'

Vincent van Gogh was een arme schilder. Hij bofte dat hij een broer had die hem vaak geld stuurde. En hij had goede vrienden. Zoals Joseph Roulin, de postbode van Arles.

En zo... is het echt gebeurd.